

La Ventafocs és major d'edat

MALGRAT tots els inconvenients, l'Espanya lleial haurà de conèixer la posició adoptada darrerament per la C. N. T. La posició és ben concreta i enèrgica, perquè el paper de la Ventafocs està bé per a una dies, no pas com a cosa perdurable i, sobretot, en la forma que hom pretén.

En aquells moments d'immensa fervorositat revolucionària, passaren coses que ningú no podia conèixer amb cap ideologia, amb cap principi, amb res que honorés la nostra Revolució, però aquells moments — en els quals tots els sectors antifeixistes tenen una responsabilitat d'acció i d'omissió — són quelcom que pertany al passat, car la disbaixa pròpia de les grans commocions polítiques i socials ha estat desplaçada per la serenor de les hores en que hom reflexiona i veu les realitats amb tota la cruïlla llur...

Ara es parla de República democràtica. És ara, quan se'n parla? La República democràtica, com a corollari d'una guerra tràgica guanyada pel Poble, ja era un valor entès poques setmanes després d'esclatar el moviment dels militars traidors. Ja no eren solament raons de tipus internacional, sinó també motius d'ordre interior ço que indicava i ha vingut indicant prou clarament que el futur règim polític-econòmic-social d'Espanya no excediria els límits de la República democràtica. I per arribar a re- cloure-ho tot dins d'aquest marc reduït, hom ha fet una munió de coses tan perilloses com innecessàries, car amb la franquesa n'hi havia ben bé prou perquè tots els sectors antifeixistes es possessin d'acord sobre el que ja era un valor entès.

Passats els primers moments de febre, des de Durruti al darrer confederat responsable, no hi ha hagut entre nosaltres altre d'alejar que el de guanyar la guerra. La frase lapidària del més gran dels nostres herois, en dir que "nosaltres renunciem a tot, menys a la victòria", és prou eloqüent perquè hom sabés tothora que la C. N. T. estaria conforme amb una República democràtica. Però, ¿quina ha d'ésser i com ha d'ésser aquesta República democràtica?

Salvant els mesos viscuts sota la tirania del bienni negre, des d'abril del 31 al 19 de juliol del 36, Espanya ha estat regida per la República democràtica. És aquesta la que hom pensa donar al nostre país, en acabar la guerra? La C. N. T. no pot estar-hi conforme, segurament no n'hi estarà, perquè els sacrificis fets pel proletariat emmarcat als seus rengles no poden trobar llur compensació en una democràcia buida de contingut, desplaçada completament del pla de les realitats econòmico-socials d'Espanya.

Ha d'ésser d'un altre tipus, la República democràtica que hom pensa donar-nos als espanyols? ¿Quin serà el seu abast? ¿Què serà de l'obra constructiva realitzada pels treballadors durant els mesos de guerra? ¿Serà mantinguda — amb les correccions que calgui, naturalment? ¿Serà anorreada totalment per tal de tornar-nos al jou d'avantguerra?

Quan hom parla de República democràtica hauria de parlar-nos d'això, perquè en això hi ha la mèdula del problema que cal resoldre abans de dur les coses massa enllà, no pas perquè hom no pugui dur-les-hi, sinó perquè caldria que, en fer-ho, hom pensés que no és prudent prescindir de la C. N. T. en elaborar el futur polític-econòmic-social de les terres d'Hispania.

El fons de la posició assenyalada darrerament pel Comitè de la C. N. T. es vol referir a això, perquè la C. N. T. està cansada d'ésser tractada com la Ventafocs del conte.

Valdria més parlar clar d'una vegada que no pas esperar que parlin els qui, per raons d'interès per a tots els antifeixistes, fan més del que poden per callar...

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ **AIT** NACIONAL DEL TREBALL D'ESpanyA

Barcelona, dilluns, 15 de novembre del 1937

ANY I NUMERO 229

ESPERANT LA PAU

LA SANTA ALIANÇA

NANQUIN INCOMUNICAT

COMUNICACIONS TALLADES

Londres, 15. — Comunicació de Nanquín que més de 700 persones han caigut a Suixai, que està en runes. Les comunicacions telègràfiques i telefòniques amb Nanquín han quedat tallades. Els funcionaris del Govern continuen a la ciutat. — Fabra.

BOMBARDEIG JAPONES

Xang-Hai, 15. — L'Agència Central News anuncia que un creuer japonès ha bombardejat Amoy. — Fabra.

UN CREUER JAPONES HA BOMBARDEJAT AMOY

L'exèrcit xinès s'ha apoderat de Teh - Xing - Xeng

NEGOCIACIONS

Tokio, 15. — Al Ministeri d'Afers Exteriors hom declara que el Japó està disposat a entrar en negociacions amb Nanquín per tal de finir les hostilitats. Hom afegeix que és prematur revelar quines serien les condicions que imposaria el Japó per a arribar a la pau, però es remarca que Tòquio no plantejaria condicions preliminars concretes per a l'obertura de negociacions. El Govern creu que el canvi ràpid dels esdeveniments de Xang-Hai incitarà alguns caps de les grans

Potències a ocupar-se activament de l'assumpte, a fi d'aproximar Nanquín i Tòquio per tal d'obrir negociacions directes. El Japó espera aquesta ocasió, però tot depèn de l'actitud de Xina, la qual no ha manifestat encara la seva voluntat de negociar.

(Segueix a la pàgina 3)

PERFILS

"Alegria" berlinesa

La gent de la Wilhelmstrasse es mostra contentíssima davant el proper viatge de lord Halifax a casa seva. A Berlín, la visita de lord Halifax és relacionada íntimament amb la reconquesta colonial i amb el somni d'invasió vers l'Est d'Europa. L'òrgan nazi "Völkischer Beobachter" diu ja obertament que Rosenberg "fa publicar un article sobre Ucraïna, en el qual demana la llibertat política d'aquesta República soviètica i emana la seva riquesa natural". Sortosament, la Rússia de l'any 1917 no és ben bé la mateixa de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques del 1937. Hi ha un món de diferència per entremig, i una realitat més forta encara: que la U. R. S. S. és una potència mundial antiimperialista de primer ordre, amb la qual els aliats teutònics corren el risc d'esmicolar-se en cas de voler provar sort.

Hom afirma a Londres que els senyors sir John Simon i sir Samuel Hoare han estat discretíssims mitjançant perquè lord Halifax anés a Berlín. Recordi's que sir John Simon, essent ministre d'Afers Estrangers i secretari del Foreign Office, fou un dels responsables més directes de la presa de la Manxuria pel Japó. Així mateix, sir Samuel Hoare, secundat pel poc gran Laval, va permetre en bona part que la gesta "civilitzadora" d'Itàlia a Etiòpia arribés on ha arribat. Per tant, són els benaurats conservadors anglesos, imperialistes per tradició i devoció, els qui estimulen la fam financera dels capitans d'indústria i del junkers arrodossats a la figura del "bell" Adolf, amb ossos hipotètics de tan mal rosegat com la soviètica Ucraïna.

Els pesats i quadrículats personatges de la Wilhelmstrasse perseguen dos objectius immediats: fer-se novament amb les colònies que perderen després de la Gran Guerra i descongestionar l'eix París-Londres. Si reeixiran o no en l'objectiu colonial, és una cosa que queda indefinidament allunyada; però el que ja no ho és tant, és el segon objectiu, o sigui escindir el bloc de les dues grans democràcies europees. Formalment no hi han pas reeixit, i fins i tot pot ésser que s'estavellin en aquesta temptativa; però, superficialment, hom desitja un estí diplomàtic tipus francès i un altre d'anglès, que no són exactament el mateix ni davant la guerra xinesa ni davant la guerra espanyola. I això, es digni el que es vulgui, és un símptoma peroratiu.

El proletariat anglès i francès cal que vegi amb més interès; que vegi ço que pugui esdevenir-se a Berlín després de l'Exposició de Caça. No fos cas que aquesta Exposició de Caça es convertís en un acurat perfilament del Pacte Anticomunista. El feixisme internacional — com ja ha dit algú — es troba dintre la fase de les grans ofensives.

Per això el poble espanyol està amatent amb el fusell al braç.

J. Anselmo

Itàlia es posa a segon rengle

Les discrepàncies amb el comandament dels facciosos i el perill d'una aventura «nazi» han fet retreure Mussolini

El perill de guerra es dibuixa ara cap a l'Europa Central

París, 15. — ¿Quina és la vertadera posició política actual d'Itàlia? ¿Torna la diplomàcia italiana a les seves hàbitus maquiavèliques — operacions, o es tracta d'una actitud dictada pel que els creuen gravetat del moment?

El cert és que Bruno Mussolini i Italo — junt amb altres asots de l'aventura italiana — els quals, com se sap, es troben a Palma de Mallorca, han tornat a Roma. Aparmentment se'ls ha encarregat una altra missió que la de bombardejar pobles innocents del litoral espanyol. ¿Quina és aquesta

missió? ¿Vol donar a entendre Itàlia que aquesta aviació són ja "retirada simbòlica" de voluntaris? També circulen els inevitables rumors: ha esclatat — diuen alguns cercles polítics de París — un conflicte molt fort entre l'alt comandament rebel espanyol i els caps de l'Estat Major italià a Espanya. Potser algun qüestion circumstancial de detall el que hagi motivat aquest desacord, però la veritat és que a Roma estan un xic disgustats amb certes activitats "monarquistes" dels caps de la rebel·lió espanyola. Liquidat l'aspecte de Fa-

lange" i després d'acabar les operacions del Nord — on actuaven exclusivament les requetes — els vells polítics semblen decidits a obtenir compensacions i — més bregats que els fins ara dirigents — han sorgit les inevitables discrepàncies amb els

ORDRE

Així que es faci de nit s'evitarà que trasllueixi a l'exterior cap llum de l'interior de les estances

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya ordena a tots els ciutadans l'adopció de les següents mesures a partir de la publicació d'aquesta nota:

Primera. — Així que es faci de nit, s'evitarà que trasllueixi a l'exterior (via pública, patis o colobors) cap llum de l'interior de les estances; per tant, caldrà tancar totes les portes finestres, balcones i portes que puguin comunicar-hi.

Segona. — Tots els establiments públics — bars, cafès, restaurants, esbarjo — mantindran l'encandiment exterior completament tancat, i procuraran d'evitar, a més, per mitjà de portes i cortines, la visibilitat dels llums interiors.

Tercera. — Tots els vehicles de tracció mecànica circularan amb els llums de creuament o de circulació i prescindiran en absolut dels llums llargs.

Les autoritats competents curaran de l'estricta compliment d'aquestes disposicions.

Els contraventors seran severament sancionats.

dirigents italo-alemanys que hi ha a Espanya. Com es veu, es tracta de qüestions polítiques, que interessen en llur conjunt l'orientació de la política dels rebels de Salamanca.

Ara bé: ¿es que Mussolini — que deu conèixer molt bé les orientacions de Berlín — tem l'agregació del problema de l'Europa Central? Podria ésser, per tal com alguns rumors que prenen cos. Hitler es proposa sotmetre a lord Halifax la qüestió de l'"Europa Central" en tota la seva cruïlla, a base — diu molt bé s'esperança — d'acord amb els alemanys es nostres. Es tracta de restringir, doncs, continua dient amillorament "Pertinax", el "Deutsches, el Gran Imperi alemany, o de Bismarck, dels grans

imperialistes, el qual formi un Estat de 100.000.000 d'habitants, del Vistula al Rin. A Roma saben molt bé si que això signifiqui. Europa ha de pensar de les jeremiades als fets consumats i no hi ha dubte que qualqueveu atemptat contra Trecovoljquia — barrera del germanisme agromor — seria contestada a la defensiva des de Praga i a l'ofensiva des d'altres focs. Seria, en una paraula, la guerra.

Potser Itàlia s'ha cansat, també, de les excessives exhibicions. Potser cregui prudent posar-se en segona fila. Però també nosaltres creiem prudent demostrar prudència i esperar que els esdeveniments comprovin les prediccions i rumors que circulen per Europa. — Fabra.

GREUS JORNADES A PALESTINA

LA FORÇA PÚBLICA HA EMPLACAT METRALLADORES A L'ENTRADA DE JERUSALEM

Els atemptats s'han intensificat durant els últims dies

Jerusalem, 15. — La jornada d'ahir s'ha caracteritzat per desordres de gravetat excepcional, els quals recullen les hores més delicades de la crisi jueva-àrab. El balance de víctimes de la jornada és de set morts, entre els quals hi ha dues dones, i uns deu ferits greus.

La força pública ha emplaçat metralladores a l'entrada de la ciutat, per tal de fer front a qualssevol eventualitat. — Fabra.

Jerusalem, 15. — Durant el dia d'ahir es van registrar nous atemptats en aquesta ciutat.

Una individu ha fet foc des de l'interior d'un automòbil i han resultat dos dones jueves.

Ha estat llançada una bomba de mà al pas d'un autobús àrab. Ha resultat morta una dona i ferits quatre homes.

A conseqüència d'haver crescut durant els darrers dies la ratxa d'atemptats, les tropes i forces de policia han rebut ordre d'emprar cano de ferro. — Fabra.

HAILE SELASSIE L'EMPERADOR D'ETIÒPIA VIU EN LA MES GRAN POBRESA

Actualment cerca la manera de vendre's la casa i l'últim cotxe que li resta

Londres, 15. — El "Sunday Referee" publica un reportatge d'un redactor seu sobre la vida, que porta a Anglaterra l'emperador d'Etiòpia, Haile Selassie I.

El Rei de Reis — escrit el periodista — viu en la pobresa; ahir està privat de mitjans per endreçar foc en les habitacions de la seva modesta casa a Bath, excepte en les habitacions dels seus fills. Actualment cerca la manera de vendre l'últim cotxe que li resta, a més de la casa que habita.

El periodista, després de traçar aquest quadre desolador de la vida que porta el monarca desposseït del seu tron, afegeix:

"Sota el sostre de la casa de l'emperador viuen actualment 22 persones, entre parents, fills, familiars, etc. El garatge de la casa

NANQUIN INCOMUNICAT

(Ve de la primera pàgina)

En comentar la premsa obertura d'armistici que el general Matsui ha fet als representants del Ministre, es precisa que els generals Matsui i Terauchi podrien fer proposicions oficials d'armistici en els sectors del seu comandament, però solament després d'haver consultat amb Tòkiu. — Fabra.

CONFIRMACIO OFICIAL

Tòkiu, 15. — El Ministeri d'Affers Estrangers confirma oficialment que el Japó se troba disposat a entaular negociacions directes de pau amb Xina, però que de cap manera acceptarà cap mediació estrangera que no prevegi principalment la cessació de la resistència armada dels xinesos. — Cosmos.

PERIODISTA DANES FERIT

Xang-hai, 15. — Els canocs d'obús que causaren la mort al periodista britànic Pembroke Stephens i al periodista danès Finberg, els matges l'han declarat fora de perill. Les bales perdudes foren grument dos empleats de la Compagnia francesa de tramvies, un de francès i l'altre hongarès. — Cosmos.

CIUTAT RECONQUESTADA

Xang-hai, 15. — De font xinesa s'anuncia que la ciutat nortena de Teh Ching Cheng, prop de Tamsu, a la província d'Hopel, fou reconquistada dimenge el matí per l'exèrcit nacional xinès. — Cosmos.

ENTERRAMENT D'UN PERIODISTA

Xang-hai, 15. — Ahir a la tarda tingué lloc l'enterrament del periodista anglès Pembroke Stephens, corresponent del Daily Telegraph and Morning Post, mort a conseqüència d'haver estat tocat per algunes bales de les ametralladores japoneses, el dia 11 del corrent. A la funerària assistiren tots els periodistes estrangers presents a Xang-hai i representants de les autoritats xineses i japoneses. — Cosmos.

CATASTROFE EN UNA MINA

Tòkiu, 15. — El Govern anuncia que la catàstrofe registrada a les mines de coure de Nagano no ha pogut encara ésser aclarida. Hum asp únicament que es produí una formidable explosió que ocasionà l'entrament des poses i garteres i quedaren lloals de la superfície uns 400 miners. Es confia en salvar la majoria dels sepultats amb els quals ja ha estat iniciada la comunitat per mitjà de senyals de so. — Cosmos.

INCENDIS A NANTAO

Xang-hai, 15. — A Nantao següent els incendis que no aconseguen dominar els tres mil bombers i voluntaris que treballen al moment en l'extinció dels mateixos. Nantao, següent, naturalment, sota el complet control dels japonesos. — Cosmos.

EL ESFORÇ QUE FA EL POBLE CATALA PER TAL DE SORTENIR LA GUERRA

El conseller de Governació ha dit als periodistes, en unes recents declaracions, que la xifra de subje- gats pagats aquest mes als refugiats és de prop de tretze milions i que, atant, arribarà als quinze milions de pesetes. Segurament l'inventor del "jelle leuante" haurà llegit les manifestacions del conseller de Governació; i si se ha llegides s'haurà convençut que el "leuante" no és tan feliç com ell creu. Els qui desprecien el nostre país són els qui es dediquen a influir personalment i a simular de llurs la feita vulgar de molts gent que, quan s'acabi la guerra, cuidrà fer un gran esforç per a treure-la del món i del del llegenda. En esclatar la revolució contra els militars delictius, els nostres obrers es van llançar a la lluita amb un gran entusiasme, i continuaran lluitant fins que sigui esclatada l'arribada feliç. Alguns dies serà farà justícia. Els nostres obrers foren els primers d'alçar la bandera de combat. En els primers moments no hi havia altra força organitzada que la nostra. La nostra terra ha donat milers i milers de combatents i ha subat i importat unes indústries de les quals ja havia perdut la tradició. El "jelle leuante" ha sofert tant com la gent d'altres terres. El que passa és que hi ha periodistes que fan la il·lusió que són maricadets. Han llegit que els nostres combatents sofrenen privacions al front, i tot sorprenent una foto d'armistici costat se plangen del mal que els fan la humanitat. Inafitú, i ha quedat complagut. EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA HA REHUT DIVERSES VISITES. El sots-secretari de la Presidència, J. Prat, ha rebut, entre d'altres, les següents visites: Director general del Contencios, Huerta; alcalde de Tobarra (Albacete); ex-director general de Comerç, Albert García López, i el diputat a Cortes, Marià Moreno Mateos.

NOTA INTERNACIONAL La conferència de Brusselles ha respost al Japó

No ha arribat a la nostra coneixença encara el text de la resposta que la Conferència de Brusselles ha elaborat per adreçar-la al Japó, després de les dues i continuades negatives a assistir-hi. No coneixem ni l'abast ni la forma política que hom li hagi pogut donar, però sembla lògic deduir-ne el contingut a través de les paraules del delegat nord-americà Norman Davis: "Si preval el concepte d'imposar convicció política per la violència, ens trobarem davant una situació de confusió internacional. Des del punt de vista dels seus propis interessos materials, i des del de la pau mundial, del progrés i de l'amistat internacional, sembla que hi ha raons prou imperioses per les quals el Japó hauria de decidir-se a cooperar en la nostra tasca. Esperem, doncs, encara, que el Japó trobarà la manera de fer-ho." Tanmateix, en el pla teòric d'interpretació on nosaltres situem la resposta de referència, es pot ja afirmar que ben poca cosa se'n traurà, donades les habituals característiques de feblesa de les grans democràcies. Justament el mètode que emprà el feixisme internacional en la guerra xinesa i espanyola és la imposició dels estats de fet, que, si bé ocasionen més despeses que les conferències diplomàtiques, pràcticament tenen l'avantatge de donar més rendiment. I els homes del Pacte Anticomunista s'ho saben perfectament de memòria. Fixeu-vos, si no, en la versió que dona un diari londinenc del vespre, el qual assegura que el general xinès Xang i el coronel japonès Takahashi es troben a Berlín en missió reservadíssima. No fem pas un castell de pessimisme de l'autenticitat d'aquesta nota periodística, però la conducta del Japó és prou expressiva per a comprendre que no seran els requeriments per via diplomàtica els que li faran plegar veles en la nova empresa bèl·lica d'expansió a la Xina. Algun col·lega barceloní ha indicat, amb molt d'encert, el sistema adient a emprar: contra les realitats guerreres del front Berlín-Roma-Tòkiu, cal oposar el front París-Londres-Moscú-Washington. O això ràpidament, o bé la guerra mundial que els "bombers incendiàries" (segons la cèlebre frase cínica de Mussolini) desitgen evitar, farà la seva aparició més aviat del que hom creu.

A trenta quilòmetres a la rodona s'ha sentit l'explosió

Valpàrcais, 15. — A la Piratònia local s'ha produït una formidable explosió seguida d'un gran incendi. Segons les primeres dades, hi ha vuit forats gran nombre de ferits. Les pèrdues materials són de gran consideració. L'explosió fou sentida perfectament a 30 quilòmetres a la rodona. Els tècnics consideren que les proporcions assolides per la catàstrofe són les màximes que hom podia tenir. — Cosmos.

Vargas diu que la Constitució no és feixista

Vargas, 15. — En una declaració feta als periodistes estrangers, el dictador Vargas ha negat rotundament que la nova Constitució brasilera sigui feixista. — Cosmos.

ACTES DE VIOLENCIA

Jerusalem, 15. — A conseqüència de la repressió dels actes de violència, la policia procedí a la detenció de 20 joves revisionistes en virtut de la llei preventiva destinada a assegurar l'ordre durant les crisis polítiques. El fill del líder deserrats Jostinsky i els caps del partit comunista han estat detinguts. La policia ha reforçat la vigilància, especialment en la perifèria de Jerusalem, Jaffa i Telaviv, on els ànims estan molt excitats. — Fabra.

EL GENERAL NOGUES A L'AFRICA

París, 15. — Acabada la Conferència del Nord d'Àfrica per a assistir a la qual es trobava a París, ha emprès el viatge de retorn al Marroc el Resident general de França en aquest territori, general Nogues. — Cosmos.

EL PARTIT DE MASSES SOCIALS JAPONES DEMANA QUE EL GOVERN APROVI EL NACIONAL-SOCIALISME INTEGRAL

Això vol dir que són favorables als "nazis". Tòkiu, 15. — El Partit de Masses Socials — partit proletari de gran influència — s'ha reunit avui en Assemblea general i ha votat una resolució invitant el Govern a orientar la seva política social en el sentit de la necessitat de l'estat de guerra, ço que equival a l'abandonament del caràcter democràtic d'aquesta política i l'adopció del nacional-socialisme integral. Els caps d'aquest partit són favorables al "nazisme", que respon — diu a les tendències nacionalistes del Japó d'ençà dels esdeveniments de Mandxúria, tendència que s'accentua en el moment del conflicte sino-japonès. Aquesta molció del Partit de les Masses Socials és semblant a la dels militars que tendeix a la creació del Gran Consell Imperial. Aquest Gran Consell no és una perniciosa de l'Estat Major. Els seus fins no són estrictament d'ordre militar. Una vegada aprovat aquest Gran Consell desapareixerà al Japó les tendències constitucionals, el parlamentarisme i la democràcia, i són solament totes les activitats del país a les necessitats de la guerra, és a dir, s'intenta la dictadura militar completa. — Fabra.

EL REI DE BELGICA PROPOSAR LA CONVOCACIO D'UNA NOVA CONFERENCIA LOCARNIANA

De moment Janson ha fracassat en la formació del Govern. Brusselles, 15. — El diari "Le Peuple" publica aquest matí una informació que anuncia que el rei Leopold, en les seves converses amb els homes d'Estat belgues, els proposarà que hom procedeixi a la convocatòria d'una nova Conferència Locarniana. Afirmarà que el seu partit a presidirà-la. La Conferència podria reunir-se abans de Nadal. Quant a les gestions que porti a terme Janson per a la formació del nou Gabinet, durant l'absència del rei Leopold, el periòdic remarca la gran activitat que està desenvolupant el polític liberal, el qual es troba en constant contacte amb les personalitats polítiques de diferents partits; però creu saber que, fins ara, ha fracassat Janson en totes les seves negociacions. S'assenyala que avui fa 21 dies que presentà la dimissió el Govern presidit per Van Zeeland. En produir-se la crisi es va creure que la seva solució era qüestió d'hores, i per això es va decidir ajornar fins el 3 de novembre la inauguració de la Conferència del Pacte. Després sorgiren tantes dificultats que hom va desistir del projecte d'ajornar un cop més la Conferència i aquesta fou inaugurada en plena crisi governamental belga. — Cosmos.

EL BLOQUEIG A L'ESPANYA REPUBLICANA HA DE CESSAR IMMEDIATAMENT

París, 15. — Al moment que s'han de reprendre les tasques parlamentàries, el senyor Duclos, ex-president de la Cambra de Diputats i secretari del Partit Comunista francès, ha pronunciat avui un discurs a Montreuil-sous-Bois, afirmant que el seu partit té la intenció de secundar les reivindicacions perfectament legítimes, formulades pels obrers en el curs de les darreres setmanes, a conseqüència del constant augment del cost de la vida. A continuació el senyor Duclos parlarà del problema de la pau, i dirà: «Ha arribat el moment ja de prendre decisions contra els agents del feixisme internacional a França, i ha arribat també el moment d'obrir la frontera de l'Espanya republicana, el bloqueig de la qual ha de cessar immediatament. Alguns unitats declinaren davant l'alta representació de la República, els membres de la qual felicitaren els caps per la gallardia i perfectes engruament i dotacions de les forces. El ministre de Defensa Nacional, Prieto, i el general Rojo, cap de l'Estat Major Central, asseguraren S. E. El President del Consell abraça el popular comandant "El Campesino", cap d'una de les divisions. El President de la República i el seu seguit recorregueren també el front de Guadalupe, situant-se en la dita capital i a Bichuaga, on hi hagué també una brillant desfilada de forces. El President del Consell conversà amb el prestigiós cap Ciprià Mirra, a qui abraçà en acomiadar-se. De tornada, S. E. s'aturà a Alcalá de Henares, la seva ciutat natal, on rebé nombroses proves d'afecte. El cap del Govern, a la seva arribada a Barcelona ostigué despatxant amb els sots-secretaris.

Un nou partit antifeixista a Txecoslovàquia

Praga, 15. — Ha quedat constituït en tot el país el nou partit alemany nacional que reconeix l'Estat democràtic txecoslovac i es mostra disposat a col·laborar amb els partits nacionals. Es preveu una lluita dura entre el nou partit i l'anomenat dels "autòctons", que acobilla Heimlich. — Cosmos.

Què passa a Tetuan?

Gibraltar, 15. — Urgent. — Un redactor de l'Agència Havas s'entrevistà amb les autoritats navals britàniques sobre la situació a Tetuan. Les autoritats angleses afirmaren no tenir cap notícia sobre els rumors que han circulat, segons els quals s'havia produït una sublevació a Tetuan. — Fabra.

ALDARULLS A EL CAIRE

El Caire, 15. — La festa nacional del 13 de novembre transcorregué tranquil·lament. Però l'endemà es produïren disturbis i manifestacions. El degà de la facultat de Ciències i comandant dels "Camises blaves", que assistia al lliurament de la corona al monument de les víctimes dels incidents del 1935, fou ferit. Alguns estudiants també resultaren ferits. A la nit continuaven els aldarulls. La policia ha detingut 17 estudiants, que seran lliurats al jutjat. — Fabra.

DEMANDA ALS ESTATS UNITS

Nova York, 15. — El President de la Lliga Nord-americana contra la guerra i el feixisme, ha trans·mès a Cordell Hall un telegrama en el qual es demana que, com a demostració del disgust amb què feixisme al Brasil, els Estats Units ha estat vista la instauració del retirin la missió militar que tenien a l'assentat pala. — Fabra.

DELMITACIO DE FRONTERES

París, 25. — Ha estat firmat un tractat de delimitació de fronteres entre Alemanya i Txecoslovàquia. Amb la firma d'aquest acord queden solucionats tots els conflictes fronterers que es trobaven plantejats entre els dos països. — Fabra.

ELS PARATS A ALEMANYA

Berlín, 15. — El nombre d'obres sense feina a Alemanya augmenta continuament. El dia 31 d'octubre darrer, el nombre d'obres parats era de 502.000; un mes enrera, la xifra era de 489.000. — Fabra.

DETENCIÓ DE "NAZIS"

Viena, 15. — La policia ha fet irrupció en l'Associació d'Estudiants "Teutonia", de tendències "nazi" i ha practicat 50 detencions. — Fabra.

"ESPAÑA UNICA"

Queipo comenta l'ensenyament de llengua catalana: "En la España única no se debe hablar más que el español." I el cor de "verges espanyoles" aplaudeix

El Govern de la República

El president del Consell ha tornat del seu viatge a Madrid, que ha efectuat en companyia del cap de l'Estat

El president del Consell de Ministres ha tornat del seu viatge a Madrid, que ha efectuat en companyia del cap de l'Estat, el Sr. Escalera, el cap de l'Estat, i conjuntament amb els ministres de Defensa Nacional i Retat. El doctor Negri torna molt satisfet d'aquesta excursió, que ha permès a Azaña comprovar personalment l'estat d'esperit dels combatents de l'exèrcit del Centre i l'alt admirable organització. La protesta a Madrid del cap de l'Estat i dels representants del Govern ha estat subratllada vivament per la simpatia pública. El cap de l'Estat va estar al Palau Nacional, on el president Negri li va posar a la signatura els Decrets d'arrestament aprovats en el Consell de ministres celebrat a Barcelona. I després va seguir algunes setones del Centre, on conferenciat amb els caps, oficials, classes i soldats, els quals l'ovacionaren. Aquestes dades assenyalen el considerable progrés assolit pel l'Estat en l'administració de les forces incantades, car a poc a poc han estat vençuts els nombrosos obstacles de tota mena que s'oposaven a la seva normalització. Aquest servei ha estat i és objecte de la més viva atenció i estimat pel Ministeri d'Hisenda i Econòmica, car ha de constituir una font considerable d'ingressos per al Tresor i ha de servir, al seu dia, de base per al desenvolupament d'una àmplia política social en relació al problema de la vivenda.

EL QUE HAN PRODUIT LES FINQUES URBANES INCAUTADES DE VALENCIA

L'Administració de finques urbanes incantades de València ha ingressat al Tresor, durant el mes d'octubre darrer, 409.000 pesetes, produïdes líquid de l'administració de les finques lliures en aquella província. Els treballs, ensenyats a l'estament capital levantí, per a l'acabament de les obres que, començades ja en esclatar el moviment subversiu, restaren paralitzades. Aquestes dades assenyalen el considerable progrés assolit pel l'Estat en l'administració de les finques incantades, car a poc a poc han estat vençuts els nombrosos obstacles de tota mena que s'oposaven a la seva normalització. Aquest servei ha estat i és objecte de la més viva atenció i estimat pel Ministeri d'Hisenda i Econòmica, car ha de constituir una font considerable d'ingressos per al Tresor i ha de servir, al seu dia, de base per al desenvolupament d'una àmplia política social en relació al problema de la vivenda.

Donatiu del president Azaña

El President de la República ha lliurat a l'alcaldia de Madrid 50.000 pesetes per a les classes necessitades de la capital de la República.

IMPORTANTES DONATIS DE LES ENTITATS DEMOCRÀTIQUES D'EUROPA I AMERICA

Ha visitat el sots-secretari de Finances el vocal del Comitè Central de la Creu Roja espanyola, Viennet Orche, per tal de donar-li compte d'importantes donatius de diverses fetes per entitats democràtiques de diferents països d'Europa i Amèrica per ajudar el Govern de la República en la lluita contra la invasió feixista. Ensenyats, Orche s'ha interessat pel desenvolupament d'atencions urgents de la població civil, que és un dels serveis que realitza aque-

El viatge del President Companys no té caràcter oficial

La Premsa estrangera d'alguns dies a aquesta banda s'ha dedicat a donar les més absurdes notícies relacionades amb la sublevació feixista. Ahir els periodistes de París interpretaven el viatge de l'hoonorat President de la Generalitat, Lluís Companys, a Brusselles, que

EL ESFORÇ QUE FA EL POBLE CATALA PER TAL DE SORTENIR LA GUERRA

El conseller de Governació ha dit als periodistes, en unes recents declaracions, que la xifra de subje- gats pagats aquest mes als refugiats és de prop de tretze milions i que, atant, arribarà als quinze milions de pesetes. Segurament l'inventor del "jelle leuante" haurà llegit les manifestacions del conseller de Governació; i si se ha llegides s'haurà convençut que el "leuante" no és tan feliç com ell creu. Els qui desprecien el nostre país són els qui es dediquen a influir personalment i a simular de llurs la feita vulgar de molts gent que, quan s'acabi la guerra, cuidrà fer un gran esforç per a treure-la del món i del del llegenda. En esclatar la revolució contra els militars delictius, els nostres obrers es van llançar a la lluita amb un gran entusiasme, i continuaran lluitant fins que sigui esclatada l'arribada feliç. Alguns dies serà farà justícia. Els nostres obrers foren els primers d'alçar la bandera de combat. En els primers moments no hi havia altra força organitzada que la nostra. La nostra terra ha donat milers i milers de combatents i ha subat i importat unes indústries de les quals ja havia perdut la tradició. El "jelle leuante" ha sofert tant com la gent d'altres terres. El que passa és que hi ha periodistes que fan la il·lusió que són maricadets. Han llegit que els nostres combatents sofrenen privacions al front, i tot sorprenent una foto d'armistici costat se plangen del mal que els fan la humanitat. Inafitú, i ha quedat complagut. EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA HA REHUT DIVERSES VISITES. El sots-secretari de la Presidència, J. Prat, ha rebut, entre d'altres, les següents visites: Director general del Contencios, Huerta; alcalde de Tobarra (Albacete); ex-director general de Comerç, Albert García López, i el diputat a Cortes, Marià Moreno Mateos.

EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA HA REHUT DIVERSES VISITES

El sots-secretari de la Presidència, J. Prat, ha rebut, entre d'altres, les següents visites: Director general del Contencios, Huerta; alcalde de Tobarra (Albacete); ex-director general de Comerç, Albert García López, i el diputat a Cortes, Marià Moreno Mateos.

EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA HA REHUT DIVERSES VISITES

El sots-secretari de la Presidència, J. Prat, ha rebut, entre d'altres, les següents visites: Director general del Contencios, Huerta; alcalde de Tobarra (Albacete); ex-director general de Comerç, Albert García López, i el diputat a Cortes, Marià Moreno Mateos.

EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA HA REHUT DIVERSES VISITES

El sots-secretari de la Presidència, J. Prat, ha rebut, entre d'altres, les següents visites: Director general del Contencios, Huerta; alcalde de Tobarra (Albacete); ex-director general de Comerç, Albert García López, i el diputat a Cortes, Marià Moreno Mateos.

EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA HA REHUT DIVERSES VISITES

El sots-secretari de la Presidència, J. Prat, ha rebut, entre d'altres, les següents visites: Director general del Contencios, Huerta; alcalde de Tobarra (Albacete); ex-director general de Comerç, Albert García López, i el diputat a Cortes, Marià Moreno Mateos.

EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA HA REHUT DIVERSES VISITES

El sots-secretari de la Presidència, J. Prat, ha rebut, entre d'altres, les següents visites: Director general del Contencios, Huerta; alcalde de Tobarra (Albacete); ex-director general de Comerç, Albert García López, i el diputat a Cortes, Marià Moreno Mateos.

Valpàrcais, 15. — A la Piratònia local s'ha produït una formidable explosió seguida d'un gran incendi. Segons les primeres dades, hi ha vuit forats gran nombre de ferits. Les pèrdues materials són de gran consideració. L'explosió fou sentida perfectament a 30 quilòmetres a la rodona. Els tècnics consideren que les proporcions assolides per la catàstrofe són les màximes que hom podia tenir. — Cosmos.

Vargas, 15. — En una declaració feta als periodistes estrangers, el dictador Vargas ha negat rotundament que la nova Constitució brasilera sigui feixista. — Cosmos.

Gibraltar, 15. — Urgent. — Un redactor de l'Agència Havas s'entrevistà amb les autoritats navals britàniques sobre la situació a Tetuan. Les autoritats angleses afirmaren no tenir cap notícia sobre els rumors que han circulat, segons els quals s'havia produït una sublevació a Tetuan. — Fabra.

El Caire, 15. — La festa nacional del 13 de novembre transcorregué tranquil·lament. Però l'endemà es produïren disturbis i manifestacions. El degà de la facultat de Ciències i comandant dels "Camises blaves", que assistia al lliurament de la corona al monument de les víctimes dels incidents del 1935, fou ferit. Alguns estudiants també resultaren ferits. A la nit continuaven els aldarulls. La policia ha detingut 17 estudiants, que seran lliurats al jutjat. — Fabra.

FUTBOL

El 'Júpiter' afiança la seva posició entre els capdavaners, en vèncer el 'Barcelona'...

sobre el nombre de "corners" tirats: cinc contra el "Barcelona" per un a la porta del "Júpiter"...

Sinó arrencarà els equips de la manera següent: "Júpiter": Gómez; Montserrat; Daniel; Font; Rosalens; Vidal; Llebrés; Figueras; Ximena; Roure i Salvà.

Mata sense història el d'ahir al camp del Poble Nou, parlant en el sentit metafísic, Joe de baixa qualitat, poc eficient, potètic i banal, així especulament pel que pertoca a l'equip visitant, el "Barcelona"...

Com a resultat d'una jugada no pas gaire curiosa de Llebrés, aquest i Bardina arriben a les mans. Sinó, amb una tolerància inexplicable, deixa passar la falta. Serà que els trobem a les acaballes del partit? Font s'ha tornat novament, fort, sense resultat, gràcies a la intervenció de Bassot.

Com a resultat d'una jugada no pas gaire curiosa de Llebrés, aquest i Bardina arriben a les mans. Sinó, amb una tolerància inexplicable, deixa passar la falta.

Vin, i Abad, Blat i Barris, però guanyadors. A la segona, donant del Santa, i el quart gol, per Estanyol, a les acaballes del matí. Previstament, a la porta del "Júpiter" s'aturà un penalty força ben llançat pel Blat.

com pot veure el lector, ha estat d'aquells poc corrents. La primera part ha acabat 2 a 0. Marcador: Paulino (2) i Albes. A la segona, de joc més mogut, han guanyat novament els propietaris Artigas (2) i Legas.

Sabadell-Europa, 0 a 2

Amb aquest partit l'Europa ha evidenciat que no en va figura entre els líders en la classificació d'aquesta competició preparada per l'organisme rector del Futbol català.

El resultat poc alegre que de l'encontre s'emportaren els vallespirans sap a Granollers, podria creure's originat en una mala actuació de l'equip titular de l'empenyida poblana. No fou así.

L'únic gol aconseguí per l'Eurotas ha estat marcat per López II. Els equips es constituïren de la següent manera i actua de juts: Ferrer; Jordana.

«ESPANOL»-«GRANOLLERS» 4 a 1

Un mal dia el té tot hom. De l'Espanol s'ha denotat la seva davantera, en especial Martínez, i de la venda la defensa, que ha tingut en Peró el millor de l'equip.

El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«MANRESA»-«AVENÇ», 2 a 2 Una primera part força anivellada, acabada amb empat a dos punts. A la segona s'ha imposat el Manresa, que ha aconseguit tres gols per mitjà de Polo (2) i Safont.

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS» 2 a 0

El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

La primera part acabà dos a zero a favor dels propietaris. Marcador primer Martínez i el segon fou aconseguit en una combinació entre el propi jugador i Llorens en apropar una sortida falsa de Sala.

«C. D. CANIGÓ»-«CARMEL F. C.» (INFANTILS), 1 a 1 Al camp del Gràcia tingué lloc, ahir, aquest encontre. Els gols per als vencedors foren marcats per Fornós (2), Hurtado (2), Gatell i Roca (2).

«SANTS»-«VIC», 4 a 2

Partit mogut i interessant aquest disputat ahir al camp del carrer de Galilea. El primer temps de joc ha estat millor que la segona part.

«GRACIA»-«MARTINENC», 1 a 1 El pot dir que durant el desenvolupament del partit el joc ha estat favorable al «Martinez». La primera part del partit acabà amb un 2 a 1 a favor dels vencedors.

«TERRASSA»-«HORTA», 6 a 1 Partit de domini local. L'Horta s'ha derrotat amb molt d'estranyisme, però ha aconseguit per l'incident, superioritat demostrada pels components de l'equip local. L'ascens, puntuari: Ricard i Serra, pel

BOXA

L'encontre Safont-Sòria resultà el matx sobresortint de la reunió

Una bella mostra d'intensa i aferrissada combativitat foren les cinc repeses disputades entre Batalino i l'asturià Rodríguez

Per poder imaginar els arguments d'aquestes empenyes que el matx entre Safont i Sòria resultà, per causa d'unes imprecisions circumstancials, el resultat d'ahir de la reunió. Com a guai fer figurar el programa la línia entre els esportistes Batalino, tan agíl com volentós, i l'asturià Rodríguez, del qual poca cosa sabem.

Una bona mostra d'intensa i aferrissada combativitat foren les cinc repeses disputades entre Batalino i l'asturià Rodríguez. Els dos esportistes demostraren una gran valentia i tenacitat, però el matx acabà amb la victòria de Safont.

«MANRESA»-«AVENÇ», 2 a 2 Una primera part força anivellada, acabada amb empat a dos punts. A la segona s'ha imposat el Manresa, que ha aconseguit tres gols per mitjà de Polo (2) i Safont.

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

«C. D. CANIGÓ»-«EMPORDANÈS», 2 a 0 El camp de l'Empordanès, es celebra aquest encontre. Els gols per al «Canigó» foren marcats per Oromí i Martorell (2).

BASQUETBOL

ENCONTRES AMISTOSOS

Resultats: Espanyol, 28; Athletic, 11. Cadet, 7; Patric, 21. Carmisó, 20; Santa, 45 (senyalista).

Amb gran facilitat l'Espanyol s'apuntà un ampli triomf enfront l'Athletic. A la primera part, encara es va deliciar quècom el circ visitant, però a la segona, va veure's dominat pels espanyolistes que efectuaren un bon joc.

La veu del Poble al matí és «Solidaridad Obrera»

òrgan de la Confederació Regional del Treball de Catalunya i portaveu de la Confederació Nacional del Treball d'Espanya.

fuerza a las máquinas para que puedan trabajar todas, en la inteligencia que parare yo mismo en persona a visitar dichas fábricas. La vaga s'anava a acabar. En la disposició del governador no hi havia engany.

benéfica medida, que la Junta provisional de gobierno aprobó llena del mismo celo, y así lo han comprendido los señores fabricantes cuyos nombres me abstengo de publicar con particular elogio para no herir su proverbial modestia, apresurándose a hacer el cambio sumamente fácil y que concilia sus intereses con los de los trabajadores.

penetrándose del importante objeto a que se dirige su medio de conversión de dichas máquinas en las llamadas mull-gennys, contribuirá con sus disposiciones a que dicha medida quede verificada en todos los establecimientos dentro del plazo que he considerado suficiente para ello.

dose las máquinas que hasta ahora se han usado, providencia que tomo con tanta mayor convicción de ánimo cuanto que ya varios fabricantes, conociendo los perjuicios y calamidades que se seguían de ella a la clase obrera, de propia voluntad y sin excitación alguna, se decidieron a tomar este partido.

Aquesta disposició era conseqüència d'unes converses que el capità general havia tingut amb una comissió d'obrers filadors formada per Josep Barceló, Ramon Masera, Miquel Guilleuma, Antoni Gual i Josep Nogués.

Informació social

LES COMISSIONS D'ESCOLA (A propòsit del festival de l'Escola de Poblet)

En la Secció de "Cultura" d'aquest mateix diari no fa pas gaire dies que reproduïm un capítol enciclopèdic de l'obra "Manual del Mil·lenni", publicat recentment per les Oficines de Propaganda C. N. T. F. A. I., i redactat per l'Escola de Militants C. N. T. F. A. I. És aquest important capítol en tota la necessitat que hi ha, per part dels Sindicats, Ateneus i Jovenuts, de preocupar-se seriósment d'establir les escoles racionals a totes les barrriades, i demostrar la possibilitat d'aconseguir-ho per a poder-ho fer. Igualment és una tasca que ha cal oblidar i que cal fer, si és que volem comprendre en radicals la força de tota forma de veritable emancipació. No dubitem que es realitzarà aquesta tasca.

Però, davant de tantes experiències que hem hagut de passar, cal que avui ens preocupem un xic de les Comissions que administren els afers de les nostres escoles. Aquestes no responen pas a la tasca a realitzar. No ens correspon avui parlar de les intromissions dels afortunats de vegades tornem amb el professorat, ni de les diferències que es vulen fer prevaler per a alguns dels pares dels quals trobem amistosos amb els components de la Comissió, ni amb les dels fills de la mateixa Comissió. Avui tractarem únicament de la impressió rebuda albir en el festival celebrat per la Comissió d'Escola del Poblet, al local de l'Ateneu Llibertari del Clot.

Cal, abans que tot, que siguem sincers amb nosaltres mateixos, per a realitzar el que ens proposem, així és: fer tasca racional; racionalista. Si ens enganjàvem, i els qui tenim el deure de donar l'adverència a punt, no ho fèrem, tota els nostres propòsits resultarien fallits i tots els esforços emmagatzegats ben inútils o contraproductius, que és molt pitjor.

Un fonament imprescindible del nostre punt de vista per a l'actuació de les nostres escoles és aquell ben sentit que considera SEMPRE el nen com a NEN; el tracta com a tal i es preocupa de veure'l actuar i evolucionar com un perfecte nen a de cos i d'intel·ligència; pensa d'anima i cos.

Un altre fonament, tan imprescindible com el primer, és aquest: que avui —gràcies a nosaltres— que els nostres conceptes han obligat totes les altres escoles a fer — fins les escoles oficials i moltes de particulars porten ja perfectament a la pràctica el que fa referència a la COEDUCACIÓ.

Vull ésser sincer amb nosaltres, i per això he d'expressar-ho amb vossaltres. Clar i català: Ahir, en aquest festival, vaig patir horriblament, i vaig acabar fatigat i per exemple.

El dolor encara em dura avui, i difícilment se m'oblidarà. Sols una emena franca i sense reticències pot consolar-me. I ara.

En van semblar magnífiques totes aquelles danses ritmiques executades per la mainada. Però aquestes danses han d'aparcar-se més dels valors d'ENVELAT, dels balls de casals i de paterana. La gràcia d'un Dalenc i d'un Llongueres, netament infantil i plena d'exercici corporal, ordenats dintre d'una música, una harmonia i un ritme impecables, és així el que cal, per una banda; i per l'altra és COMPLETAMENT INTOLERABLE que aquestes danses i ballets siguin executats UNICAMENT per les noies, i encara més amb la imperdonable anomalia de disfressar-les de noi. És absurd, grotesc, ridícul i completament en franca pugna amb el racionalisme. En el festival d'ahir no varem veure actuar ni un noi noi. Així, per què? Perquè l'Escola del Poblet està malament a càrrec de mestresses? Si ho fos per això, protestem amb tota la nostra ànima. No és possible pensar, en aquestes altures, en els segles XX i en els moments en què l'Escola evoluciona racionalment, en una separació de sexes?

Protestem, també, d'aquell espectacle depriment que va donar una bona ballant un "vassall", amb moviment impròpiament i forçat de dona gran. Era, senzillament, repugnant! No es pot consentir la repetició d'espectacles d'aquesta mena, i cal que totes plegats ens hi oposem. La cosa més irracional, i per tant inhumana, és l'exterior de la infància. I si se l'encamina violentament en un sentit espectacular, és una falta imperdonable que merita la sanció immediata i sense discussió del nostre que ho tolera.

A tot això, la incoherència palesada per una part del públic, bramant i aplaudint com si es trobés en un music-hall, va acabar-nos de fatigar.

És molt necessari que les Comissions d'Escola coneguin el que tenen entre mans, i si no saben del que es tracta, val més que es retirin abans de produir efectes depurables com el que acaba de comentar. I acabar, ruborament, per a no embrotar-me amb el mal gust d'aquell record.

Nomes vull dir que la bona voluntat i els esforços, en aquestes assumptes de l'ensenyament, han d'ésser emmagatzegats amb tota intel·ligència.

T. de DAFNIS

Per avui

SINDICAT DE LES INDUSTRIES SIDERO-METAL·LÚRGIQUES

Es convoca tota la Comissió d'Impressió, Comissió de Control, delegats sindicals i als militants en general, a la reunió que tindrà lloc avui, dilluns, a dos quarts de set de la tarda, en el nostre local, per a tractar d'assumptes de màxima importància per tots.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

Aquest Sindicat celebrarà una reunió dels companys delegats de grup, de simpatitzants i propagandistes, a les sis de la tarda, a l'estatge del carrer Quatre de Setembre.

CAMARADES

Una vegada més anadim a la vostra solidaritat per tal d'alleugerir a: LA SANJA els hospitalitzats de sang no subvencionats. La Unió del Teatre Novetat, el dia 19 del corrent, a les deu de la nit, serà a benefici d'aquesta hospitalització. Esperem la vostra cooperació.

Per a localitat, a la Comissió Pro Hospitals de Sang, Via Durru, 22 i 24, baixos, o a la guixeta del Teatre.

NOTES VARIES

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES

Secció Distribució Per descongelar el seu domicili.

preguem la companyia Bofila Rodríguez de passar per la Secretaria, Via Durru, 30, primer, per un assumpte de gran interès.

FEDERACIÓ NACIONAL DE LA INDÚSTRIA D'ESPECTACLES PÚBLICS D'ESPANYA

Als Sindicats de la Indústria Per acord realitzat en l'últim Ple Nacional de Reunions, celebrat a València, ens adreçem a vossaltres per tal que ens transmeteu, abans de vint dies a comptar des de la data de la present, tots els assumptes que cregueu que han de figurar en l'Ordre del Dia del Congrés Nacional de la Indústria, que tindrà lloc en data no molt llunyana.

Nota: Amb la mateixa rapidesa cal que ens comuniquem el lloc on creieu que hem de celebrar l'elemental Congrés.

FEDERACIÓ ANARQUISTA IBERICA

COMITÈ DE LA BARRIADA DEL CENTRE

Avís Nom preguem tots els companys dels Grups de defensa confederal i específicament que passin a recollir la circular que els serà lliurada al Secretariat de la Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona.

GRAN FESTIVAL PRO HOSPITALS DE SANG

El divendres, dia 19 d'aquest mes, a les deu de la nit, tindrà lloc al Teatre Novetat un gran festival Pro Hospitals de Sang, sota la direcció de Josep Vilas, i amb la

Orientacions del nostre «Butlletí»

MUNDIALMENT L'ECONOMIA BENFONA

L'estat Millé del Món, amb la seva cursa joliva d'armaments, produïx el desequilibri econòmic. Sir Arthur Salter, gran economista, professor de la Universitat d'Oxford, ha llegit un nou S. O. S.

Diguem que Espanya pot ésser el fidel de la balança econòmica, sempre i quan la reorganització econòmica sigui reconeguda pòstera de l'organització sindical. L'economista anglès, amb una visió clara de la situació mundial, afirma que estem en el mateix estat, en economia, que l'estat del món l'any 1928. La cursa joliva dels armaments produïx estralls; si no apicem radicalment al remei, ens ensumarem porositat. Per això insistim en la necessitat de cercar la base de l'estabilització en els Sindicats. En la vida orgànica dels pobles no hi ha res de positiu, excepte el treball. Són els productors l'ànima de tot el que és relació amb l'estabilització dels éssers.

No es tracta actualment d'èssers de producció en el que afecta Espanya. Es tracta més aviat de manutenció de matèries primeres. Doncs bé: cal cercar aquestes matèries en algun lloc, i com aquests, el problema, doncs, no és de producció; és de regularització de l'economia en la seva distribució. Per això no hi ha sinó un camí. Els Sindicats són i han d'ésser els que forja el vehicle de la distribució. Aití volem que tots els que estem en el nostre país percebem equitativament el que de sí pot rendir la nació ja posicionada amb el mínim d'esforços. Si l'economia mundialment es perd en el cas del sistema capitalista, per què no realitzar ràpidament el que és aspiració dels productors, per tal com aquest ha provat ja

en el que ve de moment l'ur capítol?

L'economia requereix la totalitat dels éssers, el concurs del laboratori i la col·laboració del màxim. Aquestes tres facetes de la producció, només poden unificar-se amb l'organització sindical. Diferenciar una de l'altra, és error fatalíssim el desenvolupament de l'empresariat econòmic. Mar de bellens l'ordre econòmic de la burgesia; inútils són els esforços que la terapèutica de l'economia burgesa intenta portar a aquest col·lapse. Som a temps de salvar Espanya i el Món, si decidim incorporar totes les activitats obreres al ritme d'una producció coordinada basada en els principis federatius que unen els pobles. I cal que no ens guaguem, com a Espanya, com a antistesistes i com a revolucionaris, morim en el març que ens ha llegit el sistema econòmic, que falla per la seva base davant la potència del progrés.

Sobre prioritats de classe, sobre interessos individuals, res de positiu no pot establir-se ni errar-se. Per a basar alguna cosa duradora, per a afirmar la pau somniada i unificada per tots els pobles, tenim un camí planer per l'esforç i el sacrifici de la classe treballadora. Són els Sindicats els que han tret les mates herbes d'aquest camí gloriós que separen els pobles concients de l'era d'un amor fraternal i d'un benefici col·lectiu. A les incerteses en aquesta hora històrica anem agraït aquesta responsabilitat que ens pretenem. I qui s'oposa a les realitzacions sindicals, guardi en els matisos defectes que han caigut els qui en el transcurs dels segles han negat capaçitat creadora a la classe treballadora. Per una Espanya gran i triomfant del feixisme, per un Món lliure, l'economia ha de recórrer en l'organització sindical.

cooperació de la Banda de la Creu Roja.

Se posarà en escena la sarsuela en dos actes i tres quadres, llibre de López Monzó i música del mestre Milán, "El Pajarito Aní", dels eminents artistes: María Teresa Fianco, Flora Perera, Rocío Martín, Gómez (M.), Gómez (A.), Milla, Márquez Llanusa, Marrón, Roldán, Francesc Godoy, Jesús Royo, Salvador Sierra i Cor general.

Preus: Llotges sense entrada, 15 pesetes; sentada 1ª classe, 4 pts.; sentada 2ª classe, 3 pts.; circulars: 2ª i 3ª; sentada 1ª fila primer pla, 3 pts.; sentada 2ª, 3ª i 4ª classe, primer pla, 2 pts.; cadastre primer pla, 150 pts.; sentada flax segon pla, 150 pts.; entrada general, 1 pta.

FEDERACIÓ REGIONAL DE LES INDUSTRIES D'AGUA, GAS, ELECTRICITAT I COMBUSTIBLES DE CATALUNYA

Són convocats tots els treballadors de S. E. U. C. a l'Assemblea general que tindrà lloc el divendres, dia 19, a dos quarts de set de la tarda, al nostre estatge social del carrer de Calabrà, 12, per tal de tractar sobre el següent ordre del dia:

Primer. — Nomenament de Mesa de discussió.

Segon. — Informe de la Comissió Assesora.

Tercer. — Suggerències sobre l'horari.

Quart. — Assumptes generals.

Totes aquelles Seccions de l'exterior que tinguin dificultats o no creguin convenient desparar-se, constataran per escrit o per telèfon l'ur opinió, abans de la celebració de l'assemblea, tant si mantenen l'acord del Ple, si accepten la circular provisional de la Comissió Assesora, com si estan iden-

tificats amb la circular número 3 d'aquesta Federació Regional.

SINDICAT UNIC REGIONAL DE COMUNICACIONS

Aquest Sindicat celebrarà Assemblea Provincial al seu estatge, Passeig de Pi i Margall, 4, a les cinc de la tarda i a les vuit de la nit, per tal de discutir el següent ordre del dia:

Primer. — Lectura i aprovació de l'acta de l'Assemblea anterior.

Segon. — Nomenament de Mesa de discussió.

Tercer. — Discussió de l'Ordre del Dia del Congrés que tindrà lloc a València el dia 19 de l'actual.

Quart. — Nomenament de delegats.

Cinquè. — Assumptes Carriers de Vilafranca.

Sisè. — Assumptes generals.

Per haver-se rebut un nombre reduït de membres del Congrés, convidem els companys que vulguin assistir-hi, de passar per aquesta Secretaria, on els seran facilitats.

News i news: Definitivament sortirà la vostra revista PERVENIR el divendres vinent, dia 19. No deixeu de llegir-la. És la millor il·lustrada i la més ben escrita i presentada. Ha avui. Vull dir-vos grans a tot color i un interessantíssim suplement electrífic. Noms val 20 cèntims. Redacció i Administració: Via Durru, 22 i 24, segon pla, després 42 i 43, Barcelona.

LA TASCA CONSTRUCTIVA DE LA C. N. T.

LA COLONIA D'INFANTS REFUGIATS "SPARTACO"

Testimoni d'una intel·lectual antifeixista francesa, la professora Hennes Lambert, humana i sensible, que ha fet alguns viatges per a viure entre nosaltres, en els quals ha après de conèixer-nos i d'apreciar, no únicament, el que posa la seva clara intel·ligència al servei de la nostra causa, divulgant les nostres realitzacions socials, realitzacions que quedaran en la història com un monument de la capacitat i de la solidaritat de la classe treballadora.

Organitzen tot, en el més breu termini, solament dos dies. Sota la iniciativa de l'Oficina auxiliar del Comitè Central, es reu l'Assemblea dels ferroviaris i es crea una oficina; l'assemblea decidí que la colònia seria sostinguda solament per les contribucions voluntàries dels ferroviaris, que han pres a aquest efecte el compromís de destinar-hi, cada mes, una part de l'ur salari, i, exemple admirable, cada mes, els Ingressos de la Colònia augmenten; els fons, que s'elevaven el primer mes a 5.000 pesetes, arriben avui a 10.000 pesetes, i han progressat — regularment; tal és l'entusiasme d'aquests treballadors per l'obra de solidaritat.

La residència escollida fou l'antiga finca d'edifici del banquer Gari, associat amb Arriu, prop del poble d'Argenteira, a uns 30 quilòmetres de Barcelona, Orl, un dels més ferotges capitalistes, havia subvencionat la repressió del 1913, després de la vaga de transports. Actualment, amb motiu de la seva fugida, la seva residència fou posada a la disposició dels ferroviaris, per l'ajuntament d'Argenteira per a establir-hi la seva colònia de refugiats. El lloc és ideal per a alguns dels infants alijats de la guerra, una

colònia sobre el nivell del mar i quedant aïllat, enviat d'uns turons boscosos i de conques, on fruïm de l'aire pur que dona la proximitat del mar, els boscos i el sol de Catalunya. El banquer Gari havia fet construir un gran xalet, espaiós, confortable, però del pitjor gust, iniciació del gotic alemany. L'interior estava carregat de tapissos, adornaments d'estuc, de mobles voluminosos i sense valor. A l'exterior, vèstem un gran parc d'esbarjo, amb avingudes d'arbres tallats, arbres de rares essències, d'altres d'alguns, llacs artificials, fonts de cristall que es podien il·luminar durant la nit, estàtues en els encruïnats.

El cinema

SETMANA DEL 15 AL 21 DE NOVENBERE

CONDAL. — Eos tres, Suedió sin querer, Aurora de esperança. MUNDIAL I BAILEN. — Entre el amor y el odio, Caravana, La hermandad, Dibuix. DIORAMA I ROYAL. — Oro en el desierto, Oro en el Pacifico, El deber. Còmica. TALIA. — Traficantes de opio, Alas en la noche, Nobles obligas. BOHEMIA. — Traficantes de opio, Alas en la noche, Per humano. ACTUALITATS. — Documentals i reportajes. FRANCISCO FERRER. — Amame esta noche, Documental, Alfombra, Dibuix. VICTORIA. — No me mates, Estrictamente confidencial, Una mujer y dos vidas, Còmica. POMPEIA. — Crimen y castigo, La chica del coro, Gloria robada, Còmica, Dibuix. WALENIA. — La máquina infernal, Aurora de esperanza, Padre e hijo, Còmica, Dibuix. XILE. — Tarde de lluvia, Un minuto de silencio, Mademoiselle Eupha. CAPITOL. — Bajo dos banderas, La ciudad en el espacio, Dibuix. FEMINA. — La mujer de cualquier, Còmica, Esportiva, Varietad musical, Dibuix. CATALUNYA. — Sur, Dos fastidios sin bala, Marcha del tiempo. ALENES. — Buitres del pretérito, Papá bohémio, Crimen perfecto, Còmica, Musical. SMART. — El gran Ziegfeld, Cogido en la trampa, Dibuix, Esportiva. ATLANTIC I SAVOL. — Setmana de dibuixos: Dibuix, Reportaje, España al día. NEW-YORK. — Contrabandistas, Jajuar, alma de caballo, Suecidió una vez. MONUMENTAL. — La exotérica, Lo que el destino, Reposas distrajadas, Dibuixos. PUBLI CINEMA. — Dibuixos, Reportajes, España al día. EXCELSIOR. — Barríos bajos, Su primera escapada, El infantrón. ASCASO. — Furia, El bailarín pirata, El soberano. BELXET. — Justicia femenina, Vivir para sufrir, Amores de un día, Documental, Dibuixos. ESPÍAL. — Estrella de medianoche, La viuda negra, El perro de Flandes. PATHE PALACE. — El pequeño Lord, La última cita, Cinco cantitas.

INTIM. — La barra mendocina, La ley del más fuerte, Humanidad, Alfabeta, Còmica. LAETANA. — Monte cristo, Hombreros sin rostro, Compañía de señores, Còmica. THOMP. — El ángel de las tinieblas, El vencedor legal, El cuarto número 209. METROPOL. — La vida futura, El gato y el violín, La vida es dura. MISTRAL. — La alegre mentira, Apostando a Cupido, Monte extranjero. AVINGUDA I KURSAAL. — Joaquín Murrieta, La tela de araña, Caravana de bellas. TETUAN I NURIA. — Una noche en el Cairo, Coramies valientes, El eterno don Juan. IRIS PARK. — El fantasma va al Oeste, Adán sin Eva, El billete premiado. PABIS I VOLGA. — El secreto de Charlie Chan, Peter, Canóico de amor. AMERICA I POC HOU. — Catalina, Una doncella sin peligro, Musical, Documental, Dibuixos. MIRIA. — La plaza de Berkeley, Biquiseme una novia, Profanación, Còmica, Dibuixos. ODEO. — La secuestrada infernal, Historia de dos ciudades, Musical, Esportiva. ALIANÇA. — Claro de luna en el río, No toques sin mi mano, Ayer como hoy. BOSCH I PRINCIPAL. — Candidata a millonaria, Ahora y siempre, Amor en ruta, Gracia, Dibuixos. BARCELONA. — El rey del Broadway, El misterio de Edwin Drood, Cita a medianoche, Dibuixos. GOYA. — La casa de los académicos, Juventud triunfante, Belleza a la venta. FANTASIO. — Sublime obsesión, Varietad musical, Aunque parezca mentira, Dibuixos, Alfabeta. PREGOLI I TRIANON. — Bous tres, El hijo del regimiento, Encandado en Budapest. RAMBLAS. — Joaquín Murrieta, La estratagemas, Cinco cantitas. AETORIA I MARYLAND. — La princesa encantadora, Còmica, Dibuixos, Instantánea. SPLENDID. — La Venus negra, Reunión, Belleza a la venta. ARNAU I BROADWAY. — Un par de detectives, Valor de Charlie Chan, Así son los maridos, Krakatoa. BOHEMIA I PADRO. — Brinde-mos por el amor, El inocente, La magia de la música, A medianoche. CINEMAR. — El proceso Dreyfus, Turbellino de sociedad, Alfombra, Dibuixos. EDEN. — El desaparecido, Profanación, Aves sin rumbo, Pastel de ángel.

El teatro

FUNCIONES PER A AVUI, NIT, A LES 10, I DEMÀ, TARDIA

A LES 10, I NIT, A LES 10 APOLLO. — Compañía de dramas catalá, NIT, i demà, tardia i nit, "¡Abajo las armas!". BARCELONA. — Compañía de comedia castellana, NIT, i demà, tardia i nit, "La soberbera". COMIC. — Compañía de teatros, NIT, "Miss Virtud", Demà, tardia, "Me acuesto a las ocho", NIT, "Miss Virtud". ESPANYOL. — Compañía de salones catalá, NIT, i demà, tardia i nit, "La gloriosa". NOVIATAT. — Compañía lírica castellana, NIT, "Los clavos" i "El día de la Africana", Demà, tardia, "La dolorosa" i "Los de Aragón", NIT, "La del manajo de rosas". NOU. — Compañía lírica castellana, NIT, "La del manajo de rosas", Demà, tardia i nit, "La verbera de la Paloma" i "La dolorosa". PRINCIPAL PALACE. — Compañía de comedia castellana, NIT, i demà, tardia i nit, "El inferno". POLIORAMA. — Compañía de drama catalá, NIT, "L'hostal de la Glòria", Demà, tardia, "Terra baixa", NIT, "L'hostal de la Glòria". ROMA. — Compañía de comedia castellana, NIT, i demà, tardia, "Antón Caballero", NIT, "Mi abuelita la pobre". VICTORIA. — Compañía lírica castellana, NIT, "Los carnates" i "La dolorosa", Demà, tardia, "La obra de Mari-Pepa". TIVOLI. — Compañía d'espectacles, NIT, "Boy una mujer fatal", Demà, tardia, "La general", NIT "Eva". VARIETATS CIRC BARCELONÉS. — NIT, i demà, tardia i nit, gran programa de variatad. NOTES. — Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Quarta suplenida la revista, la consuetudina i la dia. Tots els teatres funcionen en regim socialista i, per aquest motiu, no es deman entrada de favor.

«Atila a Galicia»

Estampes plenas de dolor, les de Castiel, Déu quiet i profund, senta emicó humana, viva i punzant, que sota ombra amb una esperança horrible i freds a la mort. Pobres Galicia! Pobres Galicia! Apartats de la civilització humana, a la merced del despotisme desenfrenat i esferidor dels qui existiren l'Espanya complent de mants de runes i de cadàvers, no els ha quedat altre remei, als germans nostres, que resistir a la desesperada o deixar-se conduir, resignadament, al sacrifici.

Les estampes de Castiel... el desceper i el clam d'humana impotència que el llapis de Castiel ha recollit de la seva "mitja terra" per a disposar-lo, en dos innuèndia, en el nostre cor distret per l'apropiada d'una suposada victòria. La vida ensenya, i l'ànima de l'artista, fet d'emoió i ebraçat, plasma, davant dels ulls astorats d'una veuguarda estupefactament joliva, les trágiques realitats vivides pels amics apartats de nosaltres per la negror d'una ratlla fatal. Obriu el fustacle, i el traçat se retorcerà, immediatament, "La durtera lleción da mestre". Mes, la líng veia donada, i el mestre ja no hi és. Però toparem amb les cistons colpejades, dures, roies, patides, sense que per això ni la propietat ni la bellesa del parc hi tinga perdut res. Cal veure l'aspecte saludable i la vivacitat d'aquella petita, dels tres als dotze anys, tota refugiada de Madrid, filla de milions, i alguns dels quals, desgraciadament, són orfes, recollits amb l'única preocupació de salvar els fills d'aquella qui donen la vida per a l'horra Espanya de l'activitat. Han trobat, a la colònia, l'espai, la llibertat i l'amor. Observen amb alegria una disciplina que els ha estat explicada; el refectori és silencios i, no obstant, quant de soroll que feien els primers dies de la seva arribada! Inscripcions murals els recorden alguns preceptes: "No llencis el pa, i pensa que molts infants no en tenen", o, en català: "La bondat és la virtut més pura de l'Anarquia". "Durant va arribar la seva vida i la va perdre perquè vosaltres, infants, poguéu ésser els homes lliures del món". Per a mi, que he vist moltes colònies d'infants, i de tots els orbes, no m'he trobada cap de millor organitzada, més ben atesa i més neta. Penseu en els sacrificis que s'imposen els ferroviaris en la tasca afegida a l'ur treball quotidià; els seus propis fills estan mancats, sovint, del necessari, d'aliments en quantitat suficient, mentre que ells vetllen perquè la colònia estigui ben proveïda de tot. En plena guerra i Revolució, el seu esforç i el seu estil són un exemple més de la feunitat de l'esperit creador de la classe treballadora i també de la seva insorgutable solidaritat.

SUBSCRIPCIONS

Table with subscription rates for Barcelona, Península, and other regions.

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO D'IT NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dilluns, 15 de novembre del 1937

ANY I

NUMERO 229

QUE ES PETIT!

A Franco li ha mancat la personalitat i el caràcter per al paper de dictador

El «generalíssim», que un dia tingué somnis napoleònics, comprèn el seu fracàs i viu reservat i retret

Del llibre «Doy...» Un año de actuación en la España nacionalista...

No entra en els meus propòsits, ni fins adequats estorars una biografia del general Franco.

Tampoc no he d'indinar-me en labor crítica; al seu temps i en forma oportuna serà econòmica aquesta tasca per qui correspongui.

Des d'un punt de vista objectiu i imparcial, cal reconèixer que personalment, Franco no és un tipus interessant. Hi ha homes a la seva presència física dels quals s'obté una personalitat; per contrast, es pot ocupar un alt càrrec i estar mancat de la consideració d'home cèlebre, i encara estar desprovist de personalitat, puix que aquesta és persona impalpable que, com la adhesió, grarita sobre certes coses.

A Franco li ha faltat la personalitat i el caràcter per al paper de dictador. Petit, de rostre vulgar i inespressiu, en qualsevol reunió de personalitat, la seva estança, de comandant de Caixa de Recrutament, o de burberrata standard, no es pot destacar més que per les insignies de l'uniforme o la solapa del privilegiat.

Aquesta manca de personalitat té més importància del que hom pot imaginar-se: quan a la plaça de Roma, Mussolini, nostre llaüt, sense d'emergència, pot autoritzar, a l'ombra dels seus soldats, a parlar amb els soldats negres enarriats, explica hom, en certa manera, l'entusiasme d'aquella fanfàntia; però ha d'esser descomparat per als feixistes espanyols parolador tota una organització, arribar a l'edifici a imitar el veí: Franco, Franco, Franco i el veí: després d'aparcar, entre sotanes i burques, la figura esquinçada i grisa del seu cadell.

Franco, amb un descompostament absolut d'ell mateix, acusa de la propaganda fotogràfica; els seus retrats s'haurien produït a la zona amb un excés molest i fins i tot per als seus partidaris.

D'un d'aquests furibund reaccionaris, valgué sentir el comentari següent: «Aquest home es fa més públic que Oreta Garbo». Tal excés fotogràfic resulta ja intolerable; els comentaris són obli-

gats a col·locar un retrat molt gros a l'apartador, així com als despatxos, dels industrials; als cinemes i teatres, la Delegació de Propaganda obliga a suspendre en cert moment la representació i en el llenc o a l'escena apareix l'efigie de Franco a rebre l'homenatge espontani. És una exhibició inoportuna i contraproduent, puix que fins i tot als incondicionals arriba a causar contrarietat la superstitiosa d'una escena interessant per a aquesta forçada propaganda.

Lamentable error, car la seva escassa personalitat es desdibuixa en els retrats fets per a la seva difusió en gran sèrie, i arriben a fer riure tot i que en tenia un, al meu despatx, que moltes persones creien que era un retrat d'Alcalá Zamora!... I era un dels millors.

Recordo la lamentable imatge que va produir Franco en les dues ocasions que es va presentar a Burgos.

La primera, el dia 5 d'octubre, quan, segons el Decret de 29 de setembre, va anar a fer-se càrrec del Poder, en substitució de la Junta de Defensa Nacional, que donava entusiasme del país, i en realitat per imperatius de les potències feixistes.

Burgos, per a rebre el Cap de l'Estat, o el Cap del Govern de l'Estat, distinció que encara s'escriu confusa, penja a totes les seves finestres i balcones, damassos i banderes.

Una mica contrariat a aquesta exhibició sentimental, l'ordre dictat pel governador, un llaüt i un veí, a posar aquesta estatueta per a rebre el cadell i pallesar l'indignació del poble.

Centenars d'automòbils, tota requisada i amb gasolina oficial, es traslladaren a l'aeròdrom de Chamonal a esperar l'arribada de l'aví de Franco; a la seva arribada l'entusiasme es desbordà.

El generalíssim, que vestia de campanya, amb un petit collet blanc sobre la guerra, es traslladà al Palau de la Diputació, i allí, amb tota solemnitat, el president de la Junta Nacional, general Cabanilles, li feu lliurament dels poders. Probablement, ni aquell general republicà de tota la vida, ni el jove caudill no sabien a quina mena de poders eren aquells que, sense adonar-se'n i en un moment passaven de l'un a l'altre amb tanta facilitat.

No se n'oblida no obstant, la frase amb què el poble, emocionat davant el balcó central del Palau, rebé l'aparició dels seus amos. La gent que no coneixia Franco, tenia

gran interès a veure'l, i es preguntava quina d'aquelles figures era la seva. La contesta i la indicació que circulava com una consigna no podia ésser més depriment.

«— Què és petit! Què és menut! —» se sentia repetidament.

«— És el del collet? —» preguntaven algunes dones, al·ludint el de petit que sortia per damunt la guerra.

«Senyors caps de les potències feixistes! Així no hi ha manera de fer propaganda seria».

En una altra ocasió també es produí la mateixa desil·lusió.

Fou amb motiu de l'enterrament de Mola, el seu rival en caudillat; en sortir el fèretre amb les despulls de Mola, Franco, que l'esperava al peu de l'escalinata de la Divisió, amb rictus molt forçat al rostre, aixecà amb gran energia el braç, saludant a la romana.

Ell ho havia fet bé, de moviment i d'expressió; però va resultar que la gent, en lloc d'admirar-se contemplant-lo, va perdre completament la serietat, perquè un estrip gros, indierectament, sorgí sota l'axilla, a la junxura de la màniga i el cos de la guerra. Aquell estrip li havia fet trair; el gest altiu va resultar grotesc.

Són petits detalls, coses intrínsecament en una organització democràtica, però, carai!, quan es vol exercir un imperi d'origen diví, i un es presenta així — així ho diu la Premsa constantment —, com a representant de Deu, i s'arrogeja a la guerra milers de persones sota un poder personal, cal tenir cura d'aquests detalls, perquè a l'Espanya Gran, Una i Imperial, els símbols i atributs externs adquireixen categoria decisiva.

A la zona nacionalista Franco no ha aconseguit interessar la gent; ni tan sols els partidaris del moviment.

A Andalusia, Quipo de Llano l'ha anulat; l'honor andalús, quan algú en parla, ho expressa en una frase, que s'ha fet famosa: «Vamos, hombre! ¡Ni se comparan! De dónde se va a poner don Aquilón, el estiano de Balcanica, con don Gonzalo...»

A la regió navarresa, Mola el superava en prestigi i ascendència; el Roquet no pot substituir el seu plaor general, catòlic i alerat a la seva terra, per Franco.

Llavors, si a la zona nacionalista no és ell qui exerceix la preponderància, on la té la seva influència?

La resposta és senzilla: a Alemanya i a Itàlia.

Aquesta Estats, que decidiren exercir el seu domini sobre Espanya, per mitjà de militars marroquins, es van posar en contacte amb Franco. Van enganyar-se en suposar que el jove general era un prestigi i un talent, la qual cosa s'explica per l'anonemada que té a la zona africana.

Avui dia, els agregats diplomàtics d'aquests dos països s'han adonat de la poca popularitat i escassa simplicitat que gaudix Franco, com també de la seva nul·la preparació política, i s'intenta un corrent favorable a la seva substitució en el favor oficial per un altre general, més popular i tranquil, que, naturalment, ha sabut fer-se d'amos, com ell diu, de l'anima flameca andalusina.

La situació de Franco no pot ésser més falsa. La seva dona, catòlica fervent, simpàtica amb el Roquet; en el seu minúscul creu veure en el seu home el Cabdill elegit per Déu per salvar Espanya dels enemics de l'Església.

El Secretariat polític, perillós de la llar, és estrangeritat en el militar i reaccionari en l'interior. Femenk, OJ Robles i Sangronís de la seva trinitat consultiu.

Franco, de formació catòlica, aguditzada per la pressió conjugal, es presentà, no obstant, en el moment amb un director del sentit feixista, en oposició amb la direcció catòlica de Mola.

Es d'esperar i sentir manar, i, altrament, els seus triptics amb la República i el «viva la República» amb què terminava la seva proclama a l'Estat de l'Àfrica pel juliol del 1936 l'han indignat amb els monàrquics.

La Falange, el seu primer suport i a la qual adia primerament, ha estat desbordada pel «i, desiet» el seu suport autèntic, per la fúria absurda amb el Roquet.

De confians en confians i de reticacions en reticacions, Franco, que ha afert els seus serveis i ha traït successivament la República, els monàrquics, la Falange i les potències feixistes, torna avui com sempre, una submissió total, a convi amb el seu protector: veia tàctica d'ensumarat capatax, que ja és obsequiosa en el món europeu.

El poble, els militars, els Estats Majors estrangers operants a la zona veuen en Franco el culpable de la derrota de Guadalaajara, i del prolongat setge a Madrid, falta de tàctica evident, mentre veuen en el general Quipo (desaparegut Mola, el victoriós a Biscaia) el triomfador de Sevilla i Extremadura, i el conqueridor de Màlaga.

Franco, que un dia tingué somnis napoleònics, comprèn el seu fracàs i viu reservat i retret. La llar seva s'ha reduïda per moros i ja no té confiança en els espanyols d'afiliació i deprimen.

Adhuc en el seu actual comandament no pot gaudir del triomf en la forma que la seva ment de

redel acordat, i d'oficial afortunat, voldria, assistint a salons aristocràtics i essent l'ídol de les dones, puix que la vigília i el domini familiar li ho impediessin.

I quan en les seves nits de vetlla pretén conciliar el som, li ho impedirà, segurament, el record dels patiments i amics (com el seu cos general, l'aviador Bahamonde) sacrificats i immolats pel llarg corrent reaccionari que ell encarna.

Solament el record dels seus amics i parents, puix que els altres, la legió de desapareguts i màrtirs, no li produiran ja efecte de cap mena a

Madrid. — S'ha rebut un radiotelegrama del director de la revista «Democràcia Espanyola», datat el dia 8 de l'actual a Manila, redactat en els següents termes:

«El ministre d'Espanya a Manila, senyor Antoni Jaén, acompanyat del vice-cònsol, ha visitat Cavite i ha estat rebut pel senyor Meyers, el qual ha retut els màxims honors. En deixar la bandera espanyola hi ha hagut gran emoció entre els presents. Foren disparades dotze canonades.

A aquest acte ha seguit la visita gràvida pel President de la República filipina, senyor Que-

La guerra la tingué un il·lustrador: GOYA

Amb l'annunci que encapçalava aquest escrit, una unió d'escriptors bigarrats, però clars i concisos, hauran aparegut, tal seguit, a la imaginació del lector: «Estampes de la guerra»; «capríols», aiguaforta punyenta, penetrants, inoblidables, que han donat vida, en les enciclopèdies i diccionaris — com un monument universal — als substantius adjectivats: «aiguafort goyesc», que representa un somni de sentiments oposats, crítica agressiva i incertada, tot en la inspiració d'un art impecable.

Goya.

Avui més que mai pren de bell

non actualitat aquell expert subtil, Burre i indomable, el qual no podem deixar de recordar 1808-17: nova guerra d'independència a Espanya; universari de l'arribada de la confagració europea; vint anys de socialisme soviètic a la U. R. S. S.; tota una actualitat sorprendent, per a aquell qui té esperit i sap veure i dialogar... «Estampes de la guerra», «capríols»... GOYA!

La Humanitat, per a sentir, moltes vegades ha hagut de valerse d'ell, d'imitar-lo: Goya. Goya és el pare d'una originalitat absoluta que ha sabut, indirectament, formar una època de literatura i art: la nostra, l'actual, la contemporània.

No oblidarem el seu lloc de la guerra de la independència. Qui pot oblidar-lo? En aquell llenc, hi som tots nosaltres, espiritualment. Goya immortalitza Espanya; Espanya es veu representada en tota aquesta època goyesca, i el triomf és la nostra pròpia victòria.

Ni Carlos III, ni Carlos IV, ni Ferrer nominal pintor de la Cort, no hi pogueren pas res, en aquest esperit indomable, llibertari, i que té per camp d'interpretació tota una raça, la nostra, la hispànica, que avui es rebella, també, contra tot capríol i despotisme.

Tantals les «mentes» poden veure, amb llur esplendent naturalitat, i dansar el minuet de la victòria dels esperits llibertaris del nostre Poble: elles són ben nostres. No cal convertir-les de reines en «majas» o, del contrari, anular-les.

...I quines obres no faria avui Goya, en aquests dies tràgics dels esclats de la metralla llançada damunt Barcelona per les ales negres! I damunt Madrid, ja en runes!... L'avi fantàstic i assaïst aniria a immortalitzar-se, gravat per la punta seca damunt l'aram i l'acer que hauria de reproduir l'aiguafort més tràgic i terrorífic de les ciutats obertes devastades, i la matança cruel de dones i criatures, que juns, fetes a trosos, en les vies ciutadanes, i que inafirma tots els valors més preguos que ixen dels sentiments...

I quina no fóra l'obra que Goya faria davant l'assassinat del «u besnet», executat pel feixisme internacional que vol fer desaparèixer l'obra que tota ostia humana se fer com el lleó de construcció que es romp, una altra ferotge de carn humana, ardiada, enarriada i justiciera; tot el Poble de Goya es llença a l'antillament del feixisme, per Catalunya, per Espanya, per a la lliberació del Món, en els seus instints llibertaris i d'Humanitat!!! «Estampes de la guerra»; sabreu fer-la com Goya?

ELISEU R. P.

FILIPINES NO RECONeix ALTRE GOVERN QUE EL LEGITIM DE LA REPUBLICA ESPANYOLA

Madrid. — S'ha rebut un radiotelegrama del director de la revista «Democràcia Espanyola», datat el dia 8 de l'actual a Manila, redactat en els següents termes:

«El ministre d'Espanya a Manila, senyor Antoni Jaén, acompanyat del vice-cònsol, ha visitat Cavite i ha estat rebut pel senyor Meyers, el qual ha retut els màxims honors. En deixar la bandera espanyola hi ha hagut gran emoció entre els presents. Foren disparades dotze canonades.

A aquest acte ha seguit la visita gràvida pel President de la República filipina, senyor Que-

son, al Col·legi de Letrats, regentat per Francesc dominica, afectos als feixistes i que ferren tocar la marxa de Franco.

El President, en el seu discurs, adreçà una censura als dominics, i manifestà que aquells interpretació la considerava un greuge contra la seva autoritat. Amb aquest motiu elogiat Espanya i digué que no estava disposat que es trasplantés la guerra civil a Filipines, i que no reconeixia al seu territori altre Govern que el legítim de la República.

No cal dir que amb motiu d'aquesta feta els comentaris han estat molt abundants.

VOLTANT PEL MON

Estranya semblança

El ministre anglès Eden té un «doble» molt il·lustre de finances d'Amèrica.

Malgrat tenir set anys més que Eden, Casy té la mateixa altura, la mateixa elegància, el mateix bigoti, el mateix somriure. De tal manera, que tothom el confon per «Eden número dos».

No li hem la semblança, perquè si un dia Eden tingues seny i el destí de sortir una tunda dels seus enemics, el senyor Casy probablement la passaria neta.

(De «Times»)

La seda que canta

Aquest títol sembla prometre massa, perquè, en realitat, aquesta seda no canta res; és el nom d'una cançó, i heus ací per què:

Des de fa molts anys, els fabricants de seda francesos i nord-americans s'han fet malbé el negoci per tal de trobar un mitjà per a protegir els seus dibuixos, que següentment són reproduïts, sense cap mirament, pels industrials japonesos i alemanys. Fins ara, no era possible cap protecció, perquè les lles nord-americanes no havien previst cap disposició per a registrar dibuixos sobre teixits.

Un jurista revingolat acaba, per fi, de trobar una via per a aquest estat de coses. En efecte, les lles protegides formalment les cançons, i no sols la música, sinó el text i tot el que els concorre. Anà a l'Associació d'Editors de Cançons Nord-americanes i agafà una opció sobre 300.000 títols. Aquesta títols foren aplicats als teixits i degudament registrats a Washington. Es així com van aparèixer al mercat les sedes que canten: «Sunny Boy», «Rainy

UNA FRASE HISTORICA

En ocupar Xang-Hai, l'invasor japonès anuncia oficialment que dintre d'un mes la ciutat estarà pacificada. — Anys enrera també fou dit: «Varsòvia està del tot pacificada.»

Waether» i fins i tot «Sombre Diamanche». L'autor de la cançó era un dret d'autor d'un centes per metre, sobre el qual, ben entès, l'autor d'aquesta cançó troballa tres una substancial cosa més. El públic retrà, sense dubtar, un exemplar de la cançó. (De «A2 Est»)

Contra els milionaris

El Govern federal dels Estats Units ha iniciat una batalla contra els milionaris que es valen d'advocats sense escrúpols per a

descobrir mitjans i maneres de no satisfer els impostos per concepte d'ingressos. El milionari Morgan opta que defugir les despeses de les contribucions no té ni ombra d'immoralitat, així és, que és suficient obeir la «lletra» dels codis, encara que es violi el seu esperit. El Govern ha començat a publicar llistes de milions d'aquesta mena, així com també a decreture els artificis legalístics de què es valen per a les seves contribucions.

(De «La Nostre Democràcia»)

Comunicat oficial

EST. — Lloper: Strutzig i feg de morter a Leccións (Alt Aragó) i altres sectors.

Dues d'artilleria a la regió esmentada: destínt la precisió de la nostra artilleria, que obligà a retirar una bateria enemiga localitzada.

ANDALUSIA. — Poc de morter damunt les posicions del Pinar de La Alcazara (Granada).

EXTREMADURA. — Tirobè a diversos sectors i canoneig enemic damunt Valdequillo i Cerro Malva.

LEVANT. — Hostilitat amb foc de metralladora de les posicions enemigues de Cerro de Santa Bárbara, carreter, d'Alcanyis-Terol, carretera Conada i comunicacions Terol-Saragossa.

CENTRE. — Sense novetats.

DURRUTI

Els homes, com els pobles, per tenir dret a la vida, superada, digna, i merèixer el respecte com a pobles i com a subjectes, cal que siguin mascles, forts i intel·ligents. Els pobles, com els individus, si són dèbils, covards i ignorants, són ço que els altres pobles i subjectes volen que siguin. Els pobles i els homes són ço que es proposen i volen ésser. Durruti fou un «herois», perquè fou mascle, fort i intel·ligent. Encara que Espanya fos derrotada pels feixistes (que no ho serà), Durruti seria el mateix «herois», i és perquè el famós guerriller anarquista volgué ésser guerriller per bé de la Causa de la Llibertat, i morí al front de combat, perquè no volgué mal ésser ço que els altres volien, sinó el que all volgué.

Espanyols: imitem Durruti, i Espanya serà ço que el seu poble vol ésser: LLIBRE.